

AURORA CORRAL GARCÍA, Secretària general de l'Ajuntament de Cerdanyola del Vallès

CERTIFICO: Que el Ple de l'Ajuntament, el nombre legal de regidors i regidores del qual és de 25, va adoptar en sessió ordinària de data 28/11/2024 per majoria simple dels regidors i regidores presents (13 abstencions del grup municipal PSC-CP, 4 vots a favor del grup municipal ERC, 2 vots en contra del grup municipal PP, 1 vot a favor del grup municipal GuanyemC, 1 vot a favor del grup municipal ECPC-C, 1 vot a favor del grup municipal JxCdv i 1 vot en contra del grup municipal VOX) l'acord següent:

"MOCIÓ DEL GRUP MUNICIPAL D'ECP I ERC SOBRE L'EMERGÈNCIA HABITACIONAL EXP. 177/2024/0046

El dret a un habitatge digne, consagrat en diversos tractats internacionals i reconegut com un pilar fonamental de la dignitat humana, imposa els Estats l'obligació d'adoptar mesures legislatives, polítiques i pressupostàries encaminades a garantir-ne la realització efectiva. En aquest sentit, resulta essencial desenvolupar polítiques habitacionals integrals que tractin les necessitats de tota la població, especialment dels grups més vulnerables.

Garantir el dret humà a un habitatge digne exigeix un sistema de governança multisectorial que fomenti l'estreta col·laboració entre els diferents nivells d'administració (nacional, regional i local), així com entre diferents sectors (habitatge, urbanisme, economia, serveis socials). Aquesta col·laboració s'ha de traduir en la creació de taules de treball conjuntes, l'elaboració de plans d'acció coordinats i la posada en marxa de projectes pilots que permetin identificar les millors pràctiques públiques i comunitàries.

La crisi financera del 2008, amb el seu epicentre al sector immobiliari, va generar una situació de precarietat habitacional estructural a Espanya i Catalunya, que ha dificultat de manera continuada l'accés a un habitatge digne i assequible a amplis col·lectius de la població.

Si bé els indicadors macroeconòmics mostren una millora general, la crisi de l'habitatge evidencia la necessitat de polítiques públiques més valentes per garantir l'accés a un habitatge digne i assequible. Joves i famílies de classe mitjana es veuen cada cop més exclosos del mercat immobiliari, cosa que dificulta el seu accés a un habitatge digne i estable. Aquesta situació genera un sentiment profund d'inseguretat i frustració, erosiona la cohesió social i limita les oportunitats de desenvolupament personal i professional d'amplis sectors dels nostres pobles i ciutats. Les conseqüències es manifesten en un augment de la precarietat laboral, la dificultat per formar una llar i la concentració de la riquesa a poques mans.

La crisi habitacional constitueix una veritable emergència social que requereix una resposta immediata i coordinada per part de les institucions públiques. És fonamental adoptar

mesures urgents i efectives per garantir l'accés a un habitatge digne i assequible per a tots els treballadors i treballadores, mitigant així els efectes negatius de aquesta situació en el seu benestar i qualitat de vida.

La utilització del sector immobiliari com a eina d'inversió, prioritzant la rendibilitat a curt termini sobre les necessitats habitacionals de la població, ha generat una bombolla especulativa que agreuja la crisi de l'habitatge.

La mercantilització de l'habitatge, en un context de desregulació i especulació, ha generat una crisi habitacional que afecta greument les condicions de vida de la majoria de la població, especialment dels i de les joves. La inacció de les administracions públiques ha estat còmplice d'aquesta situació, per això han d'assumir la seva responsabilitat i dissenyar polítiques públiques que garanteixin el dret a un habitatge digne i assequible per a tothom.

La llei del dret de l'habitatge del 2007, producte del consens polític i d'un Pacte Nacional, va suposar una fita a la política catalana d'habitatge. Lamentablement, els posteriors governs de Catalunya, marcats per la incoherència i la manca de voluntat política, han desmantellat part de les mesures proteccionistes i han debilitat els drets dels ciutadans i ciutadanes

Tot i les limitacions inherents a qualsevol normativa, la Llei d'Habitatge del 2007 a Catalunya va representar un avenç significatiu en la regulació del mercat immobiliari i la protecció del dret a un habitatge digne. Tot i això, la manca d'implementació efectiva per part de successius governs i les constants impugnacions judicials de normatives d'impuls a l'habitatge i protecció de col·lectius vulnerables han erosionat considerablement els seus objectius. Les administracions públiques catalanes, si bé tenen les competències necessàries per desenvolupar polítiques d'habitatge ambicioses, requereixen un marc jurídic estable i una voluntat política ferma per garantir-ne l'aplicació efectiva.

L'emergència habitacional requereix una resposta urgent per part de totes les administracions públiques. El govern de l'Estat ha d'assumir un paper central en la definició i execució de polítiques ambicioses que garanteixin l'accés a un habitatge digne per a tots els ciutadans i ciutadanes. És necessari establir-ne un marc legal i financer sòlid que permeti desenvolupar programes d'habitatge públic, regular el mercat de lloguer, promoure la rehabilitació energètica i simplificar els tràmits administratius. A més, és fonamental garantir la participació activa dels moviments socials el disseny i la implementació d'aquestes polítiques.

El Ple ACORDA

Primer. **INSTAR** el Congrés dels Diputats i el Parlament de Catalunya a declarar l'Emergència Habitacional, per la qual demanem a totes les administracions públiques que adoptin mesures urgents i efectives per garantir el dret a un habitatge digne. És necessari desenvolupar plans d'habitatge integrals i ambiciosos que abastin totes les dimensions del problema habitacional, des de la construcció d'habitatge públic fins a la regulació del mercat del lloguer, passant per la rehabilitació d'edificis i la simplificació de tràmits administratius.

Segon. **INSTAR** el Govern de la Generalitat a desenvolupar una iniciativa legislativa específica per als lloguers de temporada, la qual haurà d'establir criteris objectius i transparents per a la seva diferenciació respecte als arrendaments d'habitatge habitual, garantint així la seguretat jurídica de les parts i el compliment de les obligacions legals vigents. Així mateix, cal establir un marc regulador que harmonitzi els interessos dels propietaris i propietàries, els llogaters i llogateres i les comunitats locals, assegurant un desenvolupament sostenible del sector turístic i evitant la desestabilització del mercat residencial.

Tercer. **PROPOSAR** al Govern de la Generalitat que s'impulsi un procés de coordinació amb les entitats municipalistes per desenvolupar un marc normatiu que atorgui als municipis les eines necessàries per regular els pisos turístics i garantir el dret a un habitatge assequible.

Quart. **INSTAR** al govern municipal a dotar al servei d'habitatge municipal dels imprescindibles recursos humans, materials i econòmics, especialment pel que fa a les inversions en habitatge públic municipal, per desenvolupar el pla local d'habitatge de Cerdanyola del Vallès, per tal de complir amb els seus objectius.

Cinquè. **INSTAR** al govern de l'Estat a restringir la compra d'immobles a inversors estrangers i fons d'inversió que no compleixin un requisit mínim de residència de cinc anys, obligant-los a destinar els habitatges adquirits a ús residencial propi o lloguer a llarg termini.

Sisè. **IMPLEMENTAR** una campanya de comunicació institucional a gran escala amb l'objectiu de difondre de manera exhaustiva els índexs de referència de lloguer i les regulacions vigents en matèria d'habitatge que ofereixi els propietaris i propietàries una referència clara i transparent sobre els preus de mercat, fomentant pràctiques de lloguer més justes i responsables.

Setè. **COMUNICAR** els presents acords a la Presidència del Govern de la Generalitat, als Grups Parlamentaris del Parlament de Catalunya i del Congrés dels Diputats i Diputades de Madrid, a l'Associació Catalana de Municipis i a la Federació de Municipis de Catalunya. ”

I perquè així consti als efectes oportuns es lliura aquest certificat, amb l'avertiment que determina l'article 206 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals vigent.

La Secretària General
Aurora Corral García

Cerdanyola del Vallès, a data de signatura electrònica.